trestního řádu pro král. uher. zeměbranu. Vyhovuje tedy vydání Dr. J. Beneše, podplukovníka justiční služby v ministerstvu národní obrany, praktické potřebě, obsahuje-li úplný český překlad vojenského trestního řádu býv. c. k. zeměbrany s uvedením veškerých odchylek, obsažených ve vojenském trestním řádě býv. král. uher. zeměbrany. Pozdější zákonodárné změny jsou vyznačeny typografickou úpravou, v poznámkách bohatě citována prováděcí i jiná nařízení a vedlejší ustanovení zákonů, vojenský trestní řád měnících nebo doplňujících. Bohatě jest uvedena i příslušná judikatura. V přílohách jsou připojeny v plném znění zákony a některé jiné předpisy, jimiž byla pozměněna ustanovení voj. trestního řádu, dále tabulka obsahující srovnání ustanovení vojenského trestního řádu, trestního řádu pro občanské soudy a trestního poriadku, která upravují stejnou nebo příbuznou látku, jakož i přehled sídel a obvodů vojenských justičních úřadů s podrobnými rejstříky právních norem a věcným. Vydání Benešovo, vynikající bohatstvím obsahu, jistě přijde vhod každému, kdo má co činiti s vojenským trestním soudnictvím. V. S.

Dr. Franz Günter: **Das kommende deutsche Strafrecht.** Allgemeiner Teil. Bericht über die Arbeit der amtlichen Strafrechtskommission. Berlin 1934, Franz Vahlen, str. 161, M. 2.—.

Freisler: **Grundzüge eines Allgemeinen Deutschen Strafrechts.** Denkschrift des Zentralausschusses der Strafrechtsabteilung der Akademie für Deutsches Recht. Schriften der Akademie für Deutsches Recht, Heft 1. Berlin 1934, v. Deckers Verlag, str. 147, M. 2.50.

V programu Hitlerova hnutí, když se domohlo v Německu vlády, bylo provedení celkové reformy trestního práva ještě během r. 1934. Tato lhůta stěží bude dodržena, přesto však je patrno z publikace říšského ministra spravedlnosti Dr. Güntera, že přípravné práce již značně pokročily. Příslušná komise, jíž předsedal ministr Dr. Günter, v níž zasedali dva státní tajemníci a vedle toho po 5 zástupcích vědy a praxe, vypracovala v červnu v prvním čtení všeobecnou část a značný díl zvláštní části, kterou hodlá dokončiti během měsíce září. Günterova publikace, obsahující pojednání některých členů komise o jednotlivých otázkách, namnoze i s přesnou formulací navrhovaných ustanovení, chce předběžně informovati veřejnost, než bude vytištěna vlastní osnova. Naproti tomu publikace Akademie pro německé právo, redigovaná stát. tajemníkem Dr. Freislerem, má spíše povahu práce soukromé. Kontinuita s prací oficielní komise byla však zaručena tím, že Dr. Freisler, jenž předsedal poradám ústředního výboru oddělení pro trestní právo v Akademii pro německé právo, byl současně členem úřední komise. Nelze se proto diviti, že výsledky jsou velmi podobné, namnoze zcela totožné, ač v Akademii se setkaly některé navržené these s odporem odborně zdatné minority.